

[Rytter.]

stændigheder maa antages at ville blive saavel Kontor som Tingsted i begge Købstæder. Med Hensyn til Dommerens Sæde indser Udvalget, at dette for den nuværende Dommers Embedstid maa blive Løgstør, saaledes at Spørgsmaalet først efter hans Afgang optages til endelig Afgørelse. Men under Hensyn til de store Afstande og de vanskelige Trafikforbindelser ønsker Udvalget allerede nu at henstille til Justitsministeriet, at Hovedtingstedet og Hovedkontoret i sin Tid lægges saa nær Retskredsens territoriale og økonomiske Midtpunkt som muligt, og at der i Tide træffes Forberedelser til en saadan Ordning.“

Landstinget har altsaa allerede paa det Tidspunkt sagt til Justitsministeren: Vær saa god, undersøg i Tide det Spørgsmaal, om Dommersædet skal være Løgstør eller Nibe eller Aars. Det daværende ærede Medlem Hr. Fog-Petersen var inde paa den samme Tanke, idet han udtalte: Det er nødvendigt her at skære igennem, det er nødvendigt at vælge et Sted, som ligger centralt, for som det ligger nu, i Løgstør, er det upraktisk. Det vilde derfor være interessant i Udvalget at faa at vide, hvad der her er sket fra Administrationens Side.

Som det er sagt baade af det ærede Medlem Hr. Steincke og mig, kan den højtærede Minister absolut paaregne en elskværdig Behandling af Sagen i Udvalget, men paa den anden Side vil vi gerne have saadanne Oplysninger, at Rigsdagen kan forsvare at gaa bort fra et Princip, som er knæsat fra alle Sider. Der bør ogsaa tages Hensyn til, hvad Lønningsraadet, som jo i den Slags Sager spiller en afgørende Rolle, mener.

Med Hensyn til Konsekvenserne af dette Lovforslag vil jeg blot gøre opmærksom paa, at der er 20 Retskredse, der har over 40 000 Indbyggere og flere, der er lige derop imod, medens kun 8 af lignende Beskaffenhed er mindre. Men det kan jo være, at der kan anføres saglige Grunde i dette Tilfælde; hvis der ikke kunde det, vil jeg gaa ud fra, at den højtærede Minister ikke vilde være gaaet med til at fremsætte Forslaget. Afstandene alene kan ikke være afgørende, for der er flere Tilfælde, hvor Afstandene er lige saa store — jeg skal blot nævne Kolding og Grindsted, Vejle og Give, et Par Eksempler, som falder mig ind i Øjeblikket.

Jeg vil som sagt haabe, at vi i Udvalget kan faa disse Oplysninger, saa at Rigsdagen kan tage sit Standpunkt, men som jeg gentagne Gange har sagt, vil Mi-

nisteren, naar Talen er om den Slags Spørgsmaal, hvor Befolkningens Interesser saa afgørende griber ind, kunne forvente en velvillig Behandling.

Korsgaard: Jeg maa straks erkende, at jeg ikke som de to ærede Ordførere for Socialdemokratiet og for Venstre nogen Sinde har været Justitsminister. Jeg regner heller aldrig med at blive det, og jeg attraar det ikke engang. Jeg har imidlertid min Bopæl paa Landet en 17—18 km fra Tingstedet, og jeg ved, hvor ubehageligt det til Tider kan være at have saa lang Vej til Tingstedet. Jeg kan derfor forestille mig, hvor langt mere ubehageligt det vilde være, hvis man havde 40—50 km dertil, saa jeg forstaaer saa udmærket godt, at lokale Kredse i den nuværende Retskreds søger at faa oprettet et nyt Tingsted for at faa lettere Adgang til Tingstedet end nu. Selv under normale Forhold er Togforbindelserne ikke særlig gode i den Egn, der her er Tale om. Det er derfor naturligt, at saadanne Ønsker kan opstaa netop for Tiden, da Trafikforholdene er saa daarlige paa Grund af den stærke Indskrænkning af Rutebilkørselen og af Bilkørselen i det hele taget, og at Spørgsmaalet ved Dommerens Afgang er blevet særlig brændende.

Ser man tilbage paa, hvad der skete for 15 Aar siden ved Sammenlægningen, maa man dog være klar over, at der ogsaa dengang blev tænkt paa de lokale Interesser og ikke alene paa Besparelsen. I Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag anføres det, at de Besparelser, som man dengang regnede med, er blevet noget mindre end paaregnet. Nu ved jeg ikke, om det alene kan tilskrives, at Bilkørselen er blevet dyrere, eller om der har været andre Grunde, men jeg er desværre ikke sikker paa, at de Besparelser, som man har haft Opmærksomheden henvendt paa, ikke vil blive overskredet af Udgiftsforøgelser ogsaa paa andre Punkter end med Hensyn til Lønningsposten. Det synes nemlig af Bemærkningerne at fremgaa, at der skal være et Bitingsted i Aars for begge Retskredse. Jeg kan ikke se rettere, end at det maa blive dyrere for to Dommere at komme til Aars end for een Dommer, saa den Merudgift maa man regne med, naar man opretter et nyt Dommerembede i Nibe.

Nu er det af begge de to tidligere Ordførere sagt, at Forslaget vil komme i Udvalg, og det er jeg glad for, for der kan man saa se nærmere paa de forskellige Ting, f. Eks. ogsaa paa, om Dommeren hidtil har boet paa det i Retskredsen mest cen-